

Smagen af dig

Studentertale ved Dimission 2021 på Midtfyns Gymnasium

v. Student Markus Valentin Nielsen

Kære årgang 2021. Kære medstudenter. Kære jer. Kære mig.

Nu står vi her. Forenden af vejen, som har ledt os de sidste 3 år. Puha. 3 år. Dét **[indånding]** lyder af meget lang tid. Rigtig lang tid. Men nu står vi her. Jeg har måttet love mig selv ikke at sige så meget om det, der er selvsagt. Det åbenlyse. Elefanten i lokalet. Så lad os lade det være usagt. Lad os bare sige, at specielt det sidste halvandet år har været bøvlet ud over det forventelige. Så er det sagt mildt. **[Pause]**

For det var bøvlet, da vi sad limet til vores skærme hele foråret i 2.g og vinteren i 3.g med. Og det var bøvlet, da lærerne endnu engang glemte at dele lyd. De måtte stoppe skærmdelingen, tænde for lyden og dele skærmen på ny. Alt imens vi tog os til hovedet og tænkte for os selv, at der jo var en knap i toppen, som kunne gøre det på et splitsekund uden alt det bøvl. Undskyld til alle lærere - det var en meget utaknemmelig tid, og vi glemte vist at hjælpe jer i første omgang. Det har været den lange vej rundt i lidt over et år. Om alle problemer. Om alt. Om netop det, der efterhånden føles som hele vores gymnasietid. Det gjorde 3 år, som vel egentlig er gået ret hurtigt, endnu længere i de enkelte øjeblikke derhjemme.

Men vi har holdt panden højt. **[gestikulér mod dine ben]** For her står vi. Med skuldrene spredte og brystet mod himlen, har vi **"rystet med hovedet, trampet med foden"** og taget imod de tæsk, der nu engang skulle komme fra verden og samfundet uden for disse trygge murer, som i de sidste 3 år har beskyttet os. Som i de sidste 3 år har dannet ramme for vores læring. Og det må jeg sige - vi har lært noget! Om ikke andet så det, at selvom det tyder godt i begyndelsen, så bliver det trægt i længden, når spritten lugter af tequila.

For selvom der har været bøvl, sidder vi her nu i dag, og vi og lærerne har i sammenspil vist, hvorfor det er, vi møder op fysisk, fremfor at sidde bag skærmen hver morgen. Lærerne brænder nemlig for deres fag, og vi brænder for at lære. Om det så er for læringens skyld eller for produktet **[gestikulér mod huen]** i den anden ende er et andet spørgsmål 😊

Vi brænder for at være sammen. Det har det sidste stykke tid vist. Hverdagen gik i høj grad bare meget lettere, når vi kunne se hinanden i øjnene og være sammen om det hele. Vi lærte, at vi ikke skulle tage nærværet for givet, for det kunne så hurtigt forsvinde. Vi lærte, at **"ligningen måske en dag går op"**, selvom der kan være en masse ubekendte.

Men lad os nu - for en stund - glemme det usagte. Lad os glemme Midtfyns Gymnasium, lektier, afleveringer, virtuel undervisning og eksamener. Lad os i et øjeblik - inden det hele buldrer løs med soundbokse, tequila og dyt på landevejen - trække vejret og se ud over den lille trappeafsats vi står - og sidder **[gestikulér mod salen]** - på. For ved I hvad? Fremtiden ser lys ud.

Trods den fortsatte globale opvarmning. Trods geopolitiske konflikter. Trods fake news og alt det, vi har lært at hade i løbet af undervisningen og TF-forløb. For udviklingen går fremad. Vi lever længere. Vi udvikler ny teknologi, som kan hjælpe os i alt, og være med til at løse de førnævnte problemer. Også det usagte. Vi får ny viden hele tiden, som vi kan vælge og vrage mellem at tillære os. Fremtiden ser endda meget lys ud.

Man kunne fristes til at sige: Kære fremtid. ***"How do you look that good?"***

Vi sidder på kanten til virkeligheden. Indtil nu er vi gået rundt i en kravlegård. Vores forældre, vores lærere, vores rektorer har, når vi er faldet om på siden eller sat os fast som en anden bil for langt i en trepunktsvending, rettet op på os og sendt os i den rigtige retning med et klap på kinden og formanende ord. Det er med gode intentioner, og for dem vil jeg på vegne af alle os studenter også takke jer. I har hjulpet os til, hvor vi er nu. Kære forældre; jeg håber, I er lige så klar på at give slip, som vi er til at tage over! 😊

Når vi rejser os op om halvanden måned og endelig kan gå lige igen, da er det os, der vælger. Det er os, der bestemmer, hvor vi går hen. Hvad vi vil. Hvornår vi vil det. Der er ingen kravlegård, ingen tremmer, ingen formyndere. Det er os, der bestemmer. Nu kan vi kravle - nogen kan gå, jeg tror også, nogen kan løbe - hvor end vi vil. Og jo, det er rigtigt. Det er farligt. For det betyder nemlig også, at vi også kan falde og slå os. Men vi skal huske på, at vi oversteg det usagte og blev stående oprejste. Det kan vi gøre igen. Vi kan rejse os, selv når vi er faldet. Ligningen går op.

Vi bestemmer, hvorhen vi løber først. Om det er ud i et sabbatår. Om det er mod videre uddannelse, et job, eller eget iværksætteri. Om det så er ud på stranden. Det er os, der bestemmer. Der er ingen rigtig retning længere. Ingen vej, vi skal gå. Ingen vej, vi absolut må bevæge os ad. Vi kan gøre lige hvad vi vil. Verden er derude for os at teste den. Verden er vores modellervoks. Vores nye legeplads.

Så, mine fælles kravlegårdsroller, klar på at løbe frit. Fremtiden er lige for os, og den er skabt bare for os. Stik hænderne frem. Kan I føle den? Strit med ørerne en gang. Kan I høre den? Prøv at stikke tungen ud. Kan I smage den? Lad os bryde tremmerne ned, og erobre den. **Lad os få *The Taste of You*.**

Som så mange andre ting, lyder originale engelske sange bedre på engelsk, men vi forstår dem bedst på dansk: **"Livet kan gi' en dårlig smag / Men al din sødme gi'r tilbage"**

For der vil komme svære tider. Vi vil støde panden mod muren og føle, det hele er mere end bøvlet. **"Der er dage, hvor vejen slår som små syl i drops"**. Dage, hvor livet vil gi' en dårlig smag. Den store udvikling og det lange liv betyder, at vi får et lige så langt liv på arbejdsmarkedet. **"Hamsterhjulet vil være i gang"** - det er allerede i gang. Men er det ikke okay? For nu er det os, der bestemmer. Det er os, der udpeger retningen og beslutter, hvad vi vil gøre de næste omtrent 60 år på arbejdsmarkedet. Det bliver nogle hårde år, bevares - men udviklingen peger på, at vi har teknologi og hjælpemidler nok til at hjælpe os hele vejen. Og hvis vi så bryder helt sammen - så er det jo os, der bestemmer. Vi finder en løsning! Vi kan bryde hjulet, hvis vi vil. Husk i dag: Vi stod oprejste.

Jovist. **"Livet kan gi' en dårlig smag"**. Men husk nu: **"Al sødmen gi'r tilbage"**.

Kære årgang 2021. Kære medstudenter. Kære jer. Kære mig. Tillykke til os! Lad os sammen løbe mod fremtiden. Lad os sammen smage den. Lad os bryde forhindringer ned, hvor vi møder dem, og bygge løsninger op, hvor vi har brug for dem. Det er os, der bestemmer nu.

Så hav nu en god sommer. En god studentertid. Husk den - om end der kommer til at være elementer, der ultimativt vil forhindre jer i det - for det er nu, livet begynder. Må den gode vind tage os fremover. Og lad os så køre derudaf!

Tak for ordet.